

ledes Tilbøieligheden til Vystreifer udvikler sig mere og mere, griber om sig i Samfundsklasser, som hidtil ikke have været tilbøielige til at offere Tid og Penges derpaa, kan ikke skule for sig selv, at Møens Klint vil være maasse det mest tiltrækkende Punkt i hele Danmark for samtlige Kjøbenhavnere og for alle dem, der bo udenfor Kjøbenhavn, næst efter Kjøbenhavn. Nu siger man rigtignok, at Kjøbenhavnerne, hvis Besøg man navnlig gjør Regning paa, ville foretrække Søveien. Ja, jeg veed ikke, om den ærede Minister nogensinde har prøvet Søveien til Møens Klint; jeg har vel vogtet mig derfor, thi jeg kjender Forholdene ved Møens Klint, og jeg veed, at der kan man ikke komme i Land. Naar man Pinstemorgen transporteres om Bord paa et rullende Dampskib over Rjoge Bugt, saa kommer man til Møens Klint op ad Formiddagen, og Passagererne ere et Par Timer om at blive udstibede i Baade, og de skulle tidlig hjem igjen, thi Indskibningen tager atter et Par Timer. Det er en saa lidet fristende Tour, at der saavidt mig bekjendt i mangfoldige Aar kun er gaaet engang om Aaret Dampskib med Vystreifende, nemlig Pinstemorgen. Og hvad Reisen over Stege angaar, saa er den heller ikke meget fristende, naar man skal tage Bogi for 3 Mil fra Stege til Klinten, thi det koster meget Mere, end hele den øvrige Reise. Naar denne Bane kommer i Stand, kan man gjøre hele Vystreifen frem og tilbage for 6 Kr., og det er vistnok en saa fristende Willighed, at man sikkert kan gjøre Regning paa, at Møens Klint ogsaa for Kjøbenhavnernes Bedkommende vil blive et yndet Udflygtstæd. Jeg tror, at man meget trøgt kan tage denne Banes Betydning som Vystbane med i Betragtning. Men foruden den Trafik, der kan ventes af den Grund og af Reisende fra Landet selv, vil denne Bane ogsaa faae Betydning fordi vi i Stege have et Sukkerfogeri og en Koesukkerfabrik, og i Bordingborg et Svineslagteri. Disse Anlæg ove hver for sig Tiltrækning paa Godsstrafien. Der er et Punkt, som det forekommer mig, at den ærede Minister har overset, nemlig den økonomiske Fordel, som Statskassen vil faae af denne Bane. Nu har som bekjendt Statskassen paa Grund af den høie Anlægskapital for den nuværende østjællandske Bane, Rjoge—Fage—Stevns Banen, og de ugunstige Willkaar i det Hele, været nødt til at paatage sig at udrede Underskudet ved denne Bane. Dersom den nu foreslaede Bane kommer i Gang, ville Driftsomkostningerne paa den nuværende østjællandske Bane kunne forringes meget betydelig. Hvad der navnlig

fordyrer Omkostningerne paa den østjællandske Bane, er, at det er en Gaffelbane. Naar den nu foreslaede Bane bliver tilknyttet ved Fage, saa vil Stykket fra Haarløv, Knudepunktet for Sydbanen og Fagebanen, til det nye Knudepunkt mellem Masned Sund og Kallehave, kunne drives under Et, og hver af disse Baner, som ellers vilde være en Gaffelbane, vil dele Omkostningerne ved den anden Gaffel, hvilket vil blive til meget stor Fordel for dem begge og det vil selvfølgelig være til Fordel for Statskassen, forsaavidt Driftsomkostningerne ved den østjællandske Bane derigennem ville gaa ikke ganske uvæsentlig ned. Det vil ikke koste mere at drive Stykket fra Haarløv til det nye Knudepunkt mellem Masned Sund og Kallehave, end det nu koster at drive Stykket fra Haarløv til Fage, det vil komme omtrent ud paa Et. Fremdeles vil den nye Bane jo være en Jødebane for den østjællandske Bane, og ogsaa der igennem forringe dens Underskud, altsaa tillige forringe Statskassens Udgift til denne Bane. Ligeledes vil den være en Jødebane for den sydsjællandske Bane og dens Forlængelse fra Næstved til Slagelse, altsaa derigennem ogsaa tilføre Statsbanerens forøget Indtægt. Det forekommer mig af disse forskjellige Grunde, at den meget ærede Indenrigsminister fra Statskassens Standpunkt burde nøie overveie Sagen, inden han stillede sig saa kjølig og næsten afvisende til den, som han har gjort. Det Punkt, som den ærede Minister navnlig fremhævede, var denne Million, som kræves til Broen over Ulfhund. Dersom Begjæringen kun var gaaet ud paa at faae et Bidrag af 80,000 Kr. pr. Mil fra Statskassens Side til dette Anlæg, vilde den ærede Minister vistnok efter de Grundsaetninger, han oftere har udtalt her i Thinget, ikke have stillet sig saa afvisende dertil. Men det er denne Million, som er falden den ærede Regering for Bryttet. Saa stor en Udgift ud af Kassebeholdningen maa selvfølgelig vælte den nuværende Regerings Betænkneligheder. Man finder ganske vist, at Møen har Krav paa en bedre Forbindelse med det øvrige Land, end det nu har, men saa Meget bør der ikke offres derpaa. Ja, hvor meget der bør offres derpaa, kan man jo altid strides om, men man har dog temmelig nærliggende Exempler heri Danmark paa, hvormegent der er offret paa en Forbindelse med en Ø, der vel er en Del større i Areal, men ikke meget større i Folkemængde end Møen, nemlig Mors. Der er offret paa Mors et Dampfærganlæg paa begge Sider, og nu komme vi oven i Kjøbet til at bygge dem om, men det vil jeg nu se bort fra.